

han foroverbøjet med Hænderne stemmet mod Talerstolens Kant og udadvendte Albuer. I denne Stilling ligesom stangede han Ordene ned i Hovedet paa sine Tilhørere med den fødte Folketalers agitatoriske Svada.

Hans Tale var en regelret Valgtale. Han gennemgik i Løbet af et Kvartertid hele sit Program. Han talte for forøget Alderdomshjælp, Offenlig Børnepleje, tvungen Lægetilsyn og al den megen anden Medicin for Samfundets Brøst, som han i sit Hjertes Godhed og Enfoldighed ventede sig saa meget af og begejstret kæmpede for.

Da han sluttede, gentog Meningsytringerne sig, og oppe bag Tribunens Brystværn sad Enslev som en opmærksom Tilskuer til Kampen.

Mødet skulde nu efter Bestemmelsen være forbi, og man ventede kun paa, at Ordstyreren vilde staa frem og sige de afsluttende Ord. Da blev man opmærksom paa, at der foregik et eller andet mellem dem, der opholdt sig paa Tribunen. Alle havde de vendt sig om mod Trappen, der førte derop fra Bagsiden, og de Herrer af Pressen strakte Hals. Der maatte være forefaldet noget uventet.

Nu saae man ogsaa en Mand staa paa Trappens øverste Trin med blottet Hoved. Det var den bebrillede Flygtning, der under Pastor Gaardbos Tale havde staaet ude i den yderste Kres af Tilhører-